

lämpligt pröfvas, berättiga enskilde personer eller bolag, hvilka intill 1877 års lagtima riksdags början kunna undfå Eders Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, elhvad de för sådan anläggning erhålla statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af ofvan omförmälda förmåner.

Riksdagen, som icke funnit något att erinra vid hvad sålunda blifvit föreslaget, har till denna nådiga framställning lemuat sitt bifall.

Med underdänigt tillkännagifvande häraf, framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 4 Mars 1876.

N:o 6.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 4 Mars 1876.
— — — — Andra Kammaren den 4 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående utbetalning af på
Riksgäldskontoret anvisade anslag.*

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 11.)

S. A. K.

I skrifvelse till Statskontoret den 2 Augusti 1875 anhöll Styrelsen öfver Statens jernvägstrafik, att Statskontoret måtte den 5 i samma månad ställa till dess förfogande två millioner kronor utaf det till anskaffning af lokomotiv och vagnar och delar deraf utaf 1875 års riksdag beviljade anslag. Till följd deraf aflät Statskontoret den 4 till Riksgäldskontoret requisition å samma belopp. Några dagar förut hade Statskontoret hos Riksgäldskontoret reqvirerat en million kronor utaf det år

1874 beviljade anslaget till statens jernvägsbyggnader. Fullmäktige i Riksgäldskontoret hade således att vid sin sammankomst den 5 Augusti fullgöra begärd utbetalning af tillsammans tre millioner kronor, hvilket äfven skedde; men i sammanhang dermed fäste Fullmäktige i skrifvelse till Statskontoret dess uppmärksamhet på önskvärdheten deraf att så betydliga belopp, som det då utanordnade, så vidt ske kunde, icke på en gång uttoges, utan att Fullmäktige blifvit derom underrättade något längre tid förut än vid ifrågavarande uttagning egt rum.

I sin berättelse angående Riksgäldskontoret hafva Riksdagens senast församlade revisorer, hvilka lika med Fullmäktige funnit det ej i första hand kunna bero på Statskontoret att låta Fullmäktige i någorlunda god tid förut få kännedom om förestående behof af de utaf Riksdagen på Riksgäldskontoret anvisade medel, förmenat det icke böra möta någon synnerlig svårighet för den eller de vederbörande, som hafva att använda medlen, att meddela en sådan underrättelse, och alltså föreslagit Riksdagen att hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t tacktes anbefalla vederbörande att, då anslag af större belopp skola från Riksgäldskontoret uttagas, i god tid förut derom lemna nämnda verk underrättelse.

Fullmäktige hafva i sitt häröfver afgifna utlåtande förklarat, att ehuru några svårigheter för Riksgäldskontoret ej förefunnits att vid anfordran fullgöra de verket åliggande utbetalningar, de likväl ej kunde annat än med revisorerne instänna deri att det vore önskvärdt att, då anslag af större belopp skola från Riksgäldskontoret uttagas, Fullmäktige, för så vidt sådant utan svårighet för vederbörande ske kunde, i någorlunda god tid förut derom erhöile underrättelse.

Då behofvet af så betydliga belopp som de ofvan nämnda torde endast undantagsvis så hastigt uppkomma, att det ej tidigare än några dagar förut kan beräknas, och det vid sådant förhållande ej kan vara annat än fördelaktigt och leda till lättnad vid liqviden, att det verk, som skall tillsläppa medel till utbetalningen, någorlunda tidigt om densamma erhöiler underrättelse, får Riksdagen i underdånighet hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, det Eders Kongl. Maj:t tacktes anbefalla vederbörande att, då på Riksgäldskontoret anvisade anslag af större belopp skola uttagas, för så vidt sådant utan svårighet ske kan, i någorlunda god tid förut derom underrätta det verk, hos hvilket medlen skola reqvireras.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 4 Mars 1876.